

עין משפט‏‏**נר מצוה**

פ א מיי פ"כ מה' שנת ה'ה':

רבינו חננאל

ואליבא דרבי יהודה דתנינן במתני' רבי יהודה מתיי בשבירה. מר בר רב אשי אמר סתם ארי שבור הוא אצל מלאכה כלומר מאי טעמא פרקת שבור דלאו בר מיעבר מלאכה הוא אפי' שלם הרי אינו עשוי למלאכה לא לחרוש ולא לטחון (ב' ורחינן תוב וזמאן לימא דארי חיה גסה הוא דלמא חיה דקת הוא ומשום דאית ביה ניוקא אסיר הא לית ביה ניוקא שרי איני והנתיב כשם שאין מוכרין להם בהמה גסה כך אין מוכרין להן חיה גסה. ואפי' במקום שמוכרין להן בהמה דקה חיה (ג' דקת אין מוכרין להן. ונולתה בתיובתא. רבינא רמי תומי' אברייתא ומשני בארי שבור ואליבא דר' יהודה דמתיר בשבירה רב אשי דייק מתני' ומותיב תויבתא ופשוטות הן וחיה גסה מיהת מאי מלאכה עבדה ופשטנא דטותי' ביה בערודי כבית הריחים: פ"ס' אין בונין עמחם בסילקי וגרודן פ"י גרודן בלשון יוני בית המשפט אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן שלש בסילקאות הן של מרחצאות ושל אוצרות מותר לישראל לבנות בהן של מלכי עובדי כוכבים אסור וסימן לאסור מלכיהם בויקים כלומר של מלכים אסור רבה אמר הללו כלן מותרו ולא חייט במתני' אין בונין עמחן בסילקי וגרודן (ג' פ"י אמור עליו שמורה (ז' בשתי רשויות ודברים כיוצא בהן: אמר לו אותה הגמון זקן שכמותך יתעסק בדברים בטילין הללו אמר לו נאמן [עליך הדיין כסבור אותו הגמון עליו הוא אומר כלומר האמינו על עצמו והוא לא נחכרין אלא כנגד אלהינו שבשמים אמר לו הוואיל וכך שהאמנתי עליך דימוס פטור אתה פ"י בשבירה

- ↑ לפני רבינו ה' הגי' גס כלן ומלן לימא לן וכן כמנן התוס' ג"ה' מתקף דש ספריים שהוא כתוב נמי לעיל.
- ↑ כ"ה הגי' בתוספתא פ"ב דאפי' חיה דקה אין מוכרין וגי' דש"י ז"ל דגרס חיה גסה זעיק ד"כ היינו רשא.
- ↑ נראה דתס"ס ו"ל אלא בסילקי של גרודוס וכו': כשתתפס ר"א למיתוס פ"י וכו'. ד' חולי ז"ל אמרו לו שיהיה בשמי רשויות ו"ע.

מזו:

ארי שבור הוא אצל מלאכה. פ"ה דלמא כר' יהודה דשרי בשבירה אצל דאסרי בשבירה אסרי נמי בצארי ור"י אומר דאפילו כרננן נמי אתיא דעד כאן לא אסרי רננן אלא משום דאתי למימר שלימה מכרה לו אצל צארי לא שייך האי טעמא ללעולם שבור הוא אצל מלאכה:

מתקיא לה רב נחמן ב'. פרי"ד אשנויא דלעיל נמי קאי ויש ספריים שהוא כתוב נמי לעיל וזמנס ממח: **רב** אשי דייק במתניתין. אומר ר"י דדייק נמי מן המשנה דארי חיה גסה הוא דדוקא ארי שהוא שבור אצל מלאכה דאי ס"ד דמיה דקה הוא ומיה דקה נמי אסורה א"כ ה"ל למימר סתם כל חיה שיש בה נוק לרצים אין מוכרין: **בימוסיאות**. פ"ה צימה של אצן אחת שמקריצין עליהן זנבים לעבודת כוכבים וקורין להם אלט"ר וכו' ולהכי שרו דלא הוו אלא תשמיש לתשמישי עבודת כוכבים וקסאי דלא משתמיט דקרי לצימוס משמש למשנשיה אלא משמש לעבודת כוכבים עזמה קרי צימוס דמתנן לקמן פרק כל הללמים (דף מו:) אצן שחצנה תחילה לצימוס ופ"ה לשם מקום מושב עבודת כוכבים עזמה ועוזדי הצימוס כעוזדי עבודת כוכבים עזמה ואמר נמי (לקמן גג:) צימוסיאות של מלכי עוזדי כוכבים אסורין מפני שמעמידין עליהם עבודת כוכבים בשעה שהמלכים עוזדין אלמא ממם תשמיש עבודת כוכבים עזמה הוא ועוד דנהי נמי שהוא משמש למשמש עבודת כוכבים אמאי מותר לבנות עמחן וכי הוא אצן להמיר לבנות עמחן מקום שיקטירו עליו צמחתה לעבודת כוכבים לכך נראה לר"י כגירסת הערוך ו' שפירש דיימוסיאות גדל"ם והוא לשון מרחצאות כדלמרי' בשנת פרק חצית (דף קמז:) אסור לישב צוקרקעיתה של דיימוסיאות מפני שמעמלת ומרפאה וכן אמר (שם) מיא דדמוסיא ותמרא דפרוגיתא קפחו עשרת השצטיס ואמרי' נמי צמדנש למחר אני פותח להם מרחצאות ודימוסיאות וצפירוש רש"ס כתב דיימוסיאות ופירש שהוא צנין שלא לזרוך עבודת כוכבים:

דימוס פטור אתה. פ"י צרחמי עבודת כוכבים שלו נשבע כי דימוס לשון רחמים הוא כדלמרי' צירושלמי דשביעית (פ"ט) צמעשה דר"ש צן יומי אחר דנפק מן מערתא חמא חד ד' עופות שמע צת קלא כד הוה אמרה דימוס הוה פסקגה פ"י היה העוף נמלט מן הפח וכד הוה אמרה ספיקולא הוה מתגדא פ"י הוה מתלכדא צפח קולא הוא תרגום של פח אלמא משמע דדימוס הוא לשון רחמים ושמעת מן הדא אפי' ייפורה קלילא מצלעדי שמיא לא מתגדא כל שכן צר איניש:

ועקב

בסילקי גרדום איצטדייא ובימה אימא של גרדום ושל איצטדייא ושל בימה ת"ר ‏בשנתפס ר"א למינות העלהו לגרדום לידון אמר לו אותו הגמון זקן שכמותך יעסוק בדברים ‏בטלים הללו אמר לו נאמן עלי הדיין כסבור אותו הגמון עליו הוא אומר והוא לא אמר אלא כנגד אביו שבשמים אמר לו הוואיל ‏והאמנתי עליך ‏דימוס פטור אתה כשבא לביתו כנסו תלמידיו אצלו לנחמו ולא קיבל עליו הנחומין אמר לו ר"ע רבי תרשיני לומר דבר אחד ממה שלימדנני אמר לו אמור אמר לו רבי שמא מינות בא לידך והנאך

ואלינא דר' יהודה. דשרי דכוותיה צבהמה גסה אצל לרננן אסור ולרצי יהודה נמי ארי שלם אסור וחיה גסה כבהמה גסה כרב:
רב אשי אמר. אפילו תימא צארי שלם ומתני' ר' יהודה היא דשרי בשבירה וכל אריות שצורין הן אצל מלאכה דארי לאו צר

ואליבא ‏דרבי יהודה רב אשי אמר סתם ארי שבור הוא אצל מלאכה מיתיבי ‏כשם שאין מוכרין להן בהמה גסה כך ‏אין מוכרין להן חיה גסה ואפילו במקום שמוכרין להן בהמה דקה חיה גסה אין מוכרין להן תויבתא דרב חנן בר רבא תויבתא רבינא רמי מתניתין אברייתא ומשני תנן אין מוכרין להן דובין ואריות ולא כל דבר שיש בו נוק לרבים טעמא דאית ביה נוק הא לית ביה נוק מוכרין ורמיניה כשם שאין מוכרין בהמה גסה כך אין מוכרין חיה גסה ואפילו במקום שמוכרין בהמה דקה חיה גסה אין מוכרין ומשני בארי שבור ואליבא דר' יהודה רב אשי אמר סתם ארי שבור הוא אצל מלאכה מתקיא לה רב נחמן מאן לימא לן דארי חיה גסה היא דלמא חיה דקה היא רב אשי דייק מתניתין ומותיב תויבתא תנן אין מוכרין להן דובים ואריות ולא כל דבר שיש בו נוק לרבים טעמא דאית ביה נוק הא לית ביה נוק מוכרין וטעמא ארי דסתם ארי שבור הוא אצל מלאכה אבל מירי אחרנא דעביד מלאכה לא תויבתא דרב חנן בר רבא תויבתא וחיה גסה מיהת מאי מלאכה עבדא אמר אביי אמר לי מר יהודה דבי מר יוחני טחני ריחים בערודי א"ר זירא כי היונין בי רב יהודה אמר לן גמירו מינאי הא מילתא דמגברא רבה שמיע לי ולא ידענא אי מרב אי משמואל חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכום כי אתאי לקורקוגיא אשכחתיה לרב חייא בר אשי ויתיב וקאמר משמיה דשמואל חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכום אמינא ש"מ משמיה דשמואל איתמר כי אתאי לסורא אשכחתיה לרבה בר ירמיה דיתיב וקא"ל משמיה דרב חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכום אמינא ש"מ איתמר משמיה דרב ואיתמר משמיה דשמואל כי סליקת להתם אשכחתיה לרב אסי דיתיב וקאמר אמר רב חמא בר גוריא משמיה דרב חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכום אמרי ליה ולא סבר לה מר דזמאן מרא דשמעתתא רבה בר ירמיה א"ל ‏פתיא אוכמא מינאי ומינך תסתיים שמעתא איתמר נמי א"ר זירא אמר רב אסי אמר רבה בר ירמיה אמר רב חמא בר גוריא אמר רב חיה גסה הרי היא כבהמה דקה לפירכום: אין בונין כו': אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן ג' בסילקאות ושל של מלכי עובדי כוכבים ושל מרחצאות ושל אוצרות אמר רבא ב' להיתר ואחד לאיסור וסימן לאסור מלכיהם בויקים ואיכא דאמרי אמר רבא כולם להיתר והתנן אין בונין עמחן

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

ואלינא דר' יהודה. דשרי דכוותיה צבהמה גסה אצל לרננן אסור ולרצי יהודה נמי ארי שלם אסור וחיה גסה כבהמה גסה כרב:
רב אשי אמר. אפילו תימא צארי שלם ומתני' ר' יהודה היא דשרי בשבירה וכל אריות שצורין הן אצל מלאכה דארי לאו צר מלאכה הוא אצל רננן דאסרי בשבירה אסרי נמי בצארי ור' יהודה נמי בשאר חיה גסה כגון ערוד דטחני צהו ריחיא דללקמן מודה דלץ מוכרין: ה"ג ואפילו במקום שמוכרין להם צבהמה דקה חיה גסה אין מוכרין. וש"מ חיה גסה אינה כבהמה דקה למכירה:

סיוצתא דרב חנן צר רצא. דלמר [ע"א] ואני אומר אף למכירה: **רצינא רמי מסני' אצרייתא כו'** חיה גסה אין מוכרין. וארי מרבית קמני מתניתין דמוכרין ואע"ג דמיה גסה הוא: ה"ג מסקיף לה רב נחמן מאן לימא לן דהאי ארי חיה גסה הוא דלמא חיה דקה הוא: ורב אשי דייק ממסני' (כו') ומוציב סיוצתא ולא גרסינן ומוציב מצרייתא. והכי פירושו אכן אומצינן לעיל לרב מדויקא דמתניתין דנקט דבר שיש צו נוק הא ארי מרבית שרי וקס"ד דהוא הדין לשאר חיה גסה ורב אשי שנייה אליבא דרב ארי שמי דשבור הוא אצל מלאכה ומתך דוקיא דנקט צמתני' ארי הא שאר חיה דבת מלאכה היא דללקמן אע"ג דליכא ניוקא אסור דייק רב אשי ומותיב צמיוצתא לרב חנן צר רצא דפלגי עליה דרב. וגרסינן צמסקנא תיוצתא דרב חנן צר רצא: דבי יוחני טחני ריחיא צעודי.

חמור הכר: רב עטרי. תלמידו דרב ותלמידו דשמואל: להפס. לארץ ישראל: לא סבר לה מר. דהא שמעתא רבה צר ירמיה אמרה משמיה דרב אלא אשכחתיה צסוריא דיתבי וקאמר לה משמיה דרב אלמא איהו קיבלה מיניה ואת אמרת רב חמא צר גוריא קיבלה מרב: פסא אוכמא. כלי שחור כמו (לקמן דף ג:.) הני פתוותא דבי מיכסי אוכמא שנשחחר ע"י מלאכה. כלומר גס אתה רגיל ותדיר צמורה כמו (צרכות דף כח.) מכותלי ציתך יציר שפחמי אתה חכמה מפוארה צכלי מכוער (מענית דף ז.) דרכן של תלמידי חכמים שמלטערינן על לימוד תורה ואינם מצבקים צגרייה: מינאי ומינך. מינאי דלמנינא לך משמיה דרב חמא ומינך דשמעת ליה מדרבה צר ירמיה: ספסיים שמעתא. תיאמר שמועה צסם אומרה דהכי הוה דרב חמא צר גוריא קיבלה מרב ורבה קיבלה מרב חמא: ושל אורזים. לסגולת המלך צונין צנין חזק: להיסר. צונין עמחן: ואחד. הוא של איסור שאין צונין עמחן: לאסור מלכיהם. של מלכים אסור שדנין שם נפשות: וספנן אין צונין עמחן צסילקי. אלמא איכא צסילקי דאסרי: צסילקי של גרדום. אצל צסילקי סתמא שהיא לידרת מלכים מותרת: למינוס. מיניין תפסוהו לכופו לעבודת כוכבים: עלוי ‏ו[הוא] אומר. כלומר הדין עמך דצרכים צטילין הן: והוא לא אמר. כן אלא נאמן עלי הדיין האמת שצאמת דנני ליתן לי צרה שפשעתי לקוני: האמנסי. צמה שדנמניי עליך: דימוס פטור אפס. דימוס היא היתה שם יראתו וגשעצ צה: והנאך

מסורת הש"ס

- ↑ [לעיל ד' ז:.] (ג) [תוספתא רפ"ב, (ד) גרבות ג. פסחים פת. מגילה ד' ז:.] (ד) [תוספתא חולין פ"ב ה"ו, (ה) [לימא צמוספ' (ו) והאמנתי. יעב"ז, (ז) [נצי' דימוס, (ח) כס"א: מני רומיים, (ט) כ"ה בדפוי', (י) בע"י: שדנמי, (יא) [שיך לע"א צמשה], (א) [נשיך דמוס ג.]

תורה אור השלם

- ↑ לאסור מלכיהם צוקים וצבדיהם צבכלי צרל: תהלים קמט ח

מוסף רש"י

פתיא. כלי חרס, דלמך (לקמן לג:) הני פתיותא דבי מכסי (ברכות ג.) מינאי ומינך תסתיים שמעתא. כלומר על ידי ועל יך תתפרש אמיתו של דבר (סגילה יד:).

עין משפט
נר מצוה

פג א מיי פיי מהל'
ממנות עניים הלכה
ח סמנ עשין סקס טוש"ע
י"ד סי' רמט ספ"ק ז:

רבינו חננאל

בבאי דמיפגלא בבז וזנות וניכפיה ליצרין ונקבל אגרא שנא' מזמה תשמור עליך מדבר זמה התורה תשמור עליך אבל עבודת כוכבים גבי יצירה: ת"ר כשנתפש ר' אלעזר בן פרטא ור' חנניה בן תרדיון למינוח אמר ר' אלעזר בן פרטא לר' חנניה אשריך שנתפשת על דבר אחד אוי לי שנתפשתי על ה' דברים השכיב אתה נתפשת על ה' דברים ואתה ניצול שאתה נתעסקת בתורה ובגמילות חסדים ואני נתעסקתי בתורה בלבד וכדרב דאמר כל העוסק בתורה בלבד דומה כמי שאין לו אלה שגאמר וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה (ל) מאי ללא תורה כל העוסק בתורה בלבד ואינו מתעסק במצות וגם להוציא הדין לאמיתו וההוראה כחקה כאילו גם תורה אין לו: ומקשי' חנניה בן תרדיון לא נתעסק בגי' והתניא ר' אליעזר בן יעקב אמר לעולם אל יתן אדם מעותיו בקופה אלא אם בן ממונה עליה כר' חנניה בן תרדיון ופרקינן אין ודאי הימני היה מוהמן וארע"י דהוה עבדי חסדים כדתניא מעות של פורים נתחלפו לו במעות של צדקה וחילקם לעניים ונתן אחרים למעות פורים כמו שהיה ראוי לאדם עשיר כמותו לעשות לא עשה. אתיוהו לרבי אלעזר בן פרטא אמרו לו מאי טעמא תני' וגובת. כלומר חכם שונה וגוב. אמר להו דרך בני ישראל או סופר או בעל סייף שניהם באיש אחד אין נמצאין וכיון שאני בעל סייף (ג) איני חכם שונה אמרו לו והלא קוראין אותו רבי אמר להו גדול שבאורגים אני ולפיכך קורין אותו רבי שתי אורגים הביאו לפניו שתי פקעיות של מטה אמרו לו איוו של שתי ואיוו של ערב נעשה לו נס ופרחת וישבה לה ויבורית נקה על פקעת דערבא ויבורית על של שתי אמר הא דשתיא הא דערבא: בי אבידן. פי' לשכה בבית עבודת כוכבים שלהן ומתבקצין שם כל בעלי חכמה ודינן בדברי חכמה עוד אמרו לו למה שיחררת עבדך בדתן של ישראל. פי' פתקתו בדר' מאה פרסי שדרוהו פרונוקא במסוק רחוק ח' פרסי. אתיוהו לר' חנניה בן תרדיון אמרו ליה אמאי עסקת באורייתא אמר להו כאשר צוני ה' אלהי גזרו עליו שריפה

יו:

נייזיל אפיתחא דבי זונות.
מכאן יש ללמוד שדרך להרחיק מפתח עזודת כוכבים כל מה שיכול משום דכתיב אל תקרב אל פתח ביתה ומוקמי לעיל צעזודת כוכבים שהרי היה רואה ללכת יותר אפיתחא דבי זונות: **כל** העוסק בתורה בלבד דומה כמי שאין לו אלה. מוכח מדכתיב ללא אלהי אמת והדר כתיב ללא תורה משמע דצרישא קאמר אע"פ שיש בו תורה הוא כמי שאין לו אלהים: **ובגמילות חסדים מאי פריך**
מימה

מזדקה הלא צ' דברים הם כדאמרין

צסוכה (דף מט:):
זדקה לעניים ומיל' חסדים צין לעניים צין לעשירים וי"ל דמ"מ משמע ליה דמי שרגיל צואת עוסק הוא גם צואת: **אלא א"ב ממונה עליה בו.** ומסתמא גם משלו היה נותן הרבה: **מעורת של פורים נתחלפו י"י במעות של צדקה.**

פירש רש"י לשון אחר מעות של סעודת פורים וקשיא כי לא מצינו בכל התלמוד שמוכרי מעות של סעודת פורים וגם (י) שפירש רש"י מעות של פורים שהפירש הוא לסעודת פורים שלו וחלקם ולא חזר ליפרע מארנקי של זדקה והזכירו לעוצה על כך וקשה כי זה חסר מן הספר ושם המלוא שהוא ממה שלא חזר לגבות מארנקי של זדקה היה לו לומר וגם ללשון ראשון שפירש מגבת פורים וחלקתי לעניים לזדקה ואני פרעתי משלי של פורים קשה דעיקר מלוא הארנקי הוה ממעות של פורים והיה סבור שהוא של זדקה וזכר שהם של מגבת פורים ואפילו הכי לא חזר צעמנו וחלקם לעניים אע"פ שידע שלא היה צארנקי של זדקה כלום מפני שלא היה רואה לצייסם מאחר שקצטם וזימנס להם ולפי זה עיקר המלוא היא צשעת חלוקה אע"פ שזכר לא ראה לצייסם וודאי מסבירא חזר ופרעם משלו לכיס של פורים ולשון נתחלפו כמו (צ"צ דף יז, א) חויצ צאיצ נתחלף לו פירוש שקצר לקחת חויצ ולקח חויצ וכך היה סבור שהם של זדקה וזכר שהם של מעות פורים: **רבן של תרסיים אני.** פ"ה גרדיים וכן מוכח כל הסוגיא אבל

צסוכה פרק החליל (דף נא:):
מונה תרסיים צפני עצמן וגרדיים צפני עצמן וז"ל ששלשה מיני תרסיים הם דגרדיים נקראין תרסיים כדמוכח הכא וגם צורפי נחשת נקראים תרסיים כדמוכח צפ' אלו טריפות (חולין דף נז:):
דהעלה עליה מטלית של תרסיים והוא עור שמשמין לפנייה שלא יקלקלו צגדיהם והוא חס מאלד והם אותם דפרקי החליל (שם דף נא:):
שמונה כל האומניות צפני עצמן וגם צמגילה פרק צני העיר (דף טז.) מעשה צצית הכנסת של תרסיים כי צורפי נחשת אין צני אדם יכולין לקבלם כדמשמע פ' המזיר (כתובות דף עז.) דקא חשיב ליה צהדי הני דכופין אותן להוליל ועוד יש אומה אחת שכולם נקראו

תרסיים כדאמרין מגילה (דף יג:):
גגמן ומרש שני תרסיים היו ומספרים צלשון טורסי: **אתיא זיבורתא פי' צקונטרס וציורא זכר וציורתא נקבה וז"ל** שאין יוכר כ"כ צמין קטן כזה צין זכר לנקבה וי"מ שהן שני מינין כמו (חולין דף סב:)

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

דגכים יצריה.
נשחט יצרא.
אנשי כנסת הגדולה צקשו רחמים וגמסר צידם והרגוהו כדלמרי' צד' מיתות צסנהדרין (דף סד.).
כלומר ניזיל צההוא צצילא ולא ניזיל אפיתחא דבי זונות שלא ישלוט צנו יצר הרע:
אינעוו זונות מקמייהו.
נכנסו מפניהם לקצבתן: **מנא לך**

הא. דסמכת אנפשך למיתי הכא ולא מיסתפית מילר הרע: **זימה ומסרגמי' עזאם חטאין.**
עזאם הוא תרגום של זימה (א) היא וחסטאין הוא תוספת התרגום מפרש שעזאם זו רעה היא של חטא.
אלמלא דזימה היינו לשון עזאם ותורה נקראת עזא דכתיב (ישעיה כח) הפליא עזא הגדיל תושיה ומשמע תורה תשמור עליך: **מוימה** (א) מן הזונות: **סמורו עליך סורה.**
דסיפיה דקרא צבונה תנצרכה מזימה תשמור עליך מכל דצר רע והרחרו חטא ולאנן הולכין הלוך ודצר צדצרי תורה: **על ה' דברים.**
חמש עלילות הן שואלין עלי: **כמי שאין לו אלוה.**
להגן עליו: **ה"ג מאי ללא (י) ר' חנינא** צן תרדיון גצאי של זדקה הוה: **מעוט של פורים.**
שגציתי מצני העיר לחלק לעניים לסעודת פורים ותנן (צ"מ דף עח:):
אין העני רשאי ליקח מןן רלוועה לסנדלו: **נתחלפו לי צמעוט של זדקה.**
וסבור הייתי שהן של זדקה וחלקמים לעניים שלא לסעודת פורים ואני פרעתי משלי [את] של פורים.
זי"א מעות שלי לסעודת פורים נתחלפו לי צמעוט של זדקה וסבור הייתי שהן של זדקה וחלקמים לעניים ולא חזרתי ליפרע מארנקי של זדקה: **גגצא.**
גגצ אפסטיס היית: **מודא ליסא.**
כשם שאין השני צי דהא אין שמיהן צאדם אחד כך אין צבידת צי והאומר לכס עלי שקרן נמלא צדצריו: **מ"ט קרו לך רצו.**
הרי עלילה שלישית: **טרסיים.**
גרדיים: **קיבורי.**
פקעיות לימשל"ש: **פי דשפיא פי דערצא.**
חזיה של שמי ואחיה של ערב: **אסא וציורא.**
זכר אומיציא על דערצא: **ואסאי וציורא.**
נקבה אומיציא על דשמיא. והצין שהוא נס הנעשה (א) שהשמי מקבל ערב כנקבה המקבלת זכר: **לצי אצידין.**
צית שאוכלין ושומין לכבוד עבודת כוכבים ומזוללים זיכול לעבודת כוכבים ומפקמין על עסקיה לידע מה היא צריכה ומתנדבין: **עצדן יחידות:**
וכן גזרו על כך לפי שהוא דת יחידות: **אידימי ליה.**
לההוא גצרא: **ציטופיה הוא דקא אחוי.**
רשעך תראה ותודיע שרשע אתה והוא ינצל ע"י נס: **הוה כפיציא ההוא (יומא) איגרבא.**

דצעו חשודי רומי לשדורי לקיסר על עסקיהן שדרכו ההוא שעמא צדיה דההוא גצרא: **פסקיו.**
אליהו וזרקו ד' מאה פרסי למען לא יסוב [עוד לציתו] כמו (ר"ה דף כה.) שקל קלא פתק ציה: **עליו לשריפא.**
למה נענש כך לפי שהיה הוגה את השם צאומיזימי דורשו צארצענים ושמים אומיות ועושה צו מה שהוא חפץ:
להתלמד

אזל ולא אתא אתיוהו לרבי חנינא בן תרדיון אמרו ליה אמאי קא עסקת באורייתא אמר להו **כאשר צוני ה'** אלהי מיד גזרו עליו לשריפה ועל אשתו להריגה ועל בתו לישב בקובה של זונות עליו לשריפה שהיה הוגה

מעות של פורים.
שהתמים לסעודת פורים, נתחלפו לי.
וחלקמים לעניים וסבור הייתי שארנקי של זדקה הוא ולא נפיעתי מארנקי של זדקה (דקמן יח.).
טרסיים.
אורגים (נזיר נב.).

דגכים יצריה.
נשחט יצרא.
אנשי כנסת הגדולה צקשו רחמים וגמסר צידם והרגוהו כדלמרי' צד' מיתות צסנהדרין (דף סד.).
כלומר ניזיל צההוא צצילא ולא ניזיל אפיתחא דבי זונות שלא ישלוט צנו יצר הרע:
אינעוו זונות מקמייהו.
נכנסו מפניהם לקצבתן: **מנא לך**
הא. דסמכת אנפשך למיתי הכא ולא מיסתפית מילר הרע: **זימה ומסרגמי' עזאם חטאין.**
עזאם הוא תרגום של זימה (א) היא וחסטאין הוא תוספת התרגום מפרש שעזאם זו רעה היא של חטא.
אלמלא דזימה היינו לשון עזאם ותורה נקראת עזא דכתיב (ישעיה כח) הפליא עזא הגדיל תושיה ומשמע תורה תשמור עליך: **מוימה** (א) מן הזונות: **סמורו עליך סורה.**
דסיפיה דקרא צבונה תנצרכה מזימה תשמור עליך מכל דצר רע והרחרו חטא ולאנן הולכין הלוך ודצר צדצרי תורה: **על ה' דברים.**
חמש עלילות הן שואלין עלי: **כמי שאין לו אלוה.**
להגן עליו: **ה"ג מאי ללא (י) ר' חנינא** צן תרדיון גצאי של זדקה הוה: **מעוט של פורים.**
שגציתי מצני העיר לחלק לעניים לסעודת פורים ותנן (צ"מ דף עח:):
אין העני רשאי ליקח מןן רלוועה לסנדלו: **נתחלפו לי צמעוט של זדקה.**
וסבור הייתי שהן של זדקה וחלקמים לעניים שלא לסעודת פורים ואני פרעתי משלי [את] של פורים.
זי"א מעות שלי לסעודת פורים נתחלפו לי צמעוט של זדקה וסבור הייתי שהן של זדקה וחלקמים לעניים ולא חזרתי ליפרע מארנקי של זדקה: **גגצא.**
גגצ אפסטיס היית: **מודא ליסא.**
כשם שאין השני צי דהא אין שמיהן צאדם אחד כך אין צבידת צי והאומר לכס עלי שקרן נמלא צדצריו: **מ"ט קרו לך רצו.**
הרי עלילה שלישית: **טרסיים.**
גרדיים: **קיבורי.**
פקעיות לימשל"ש: **פי דשפיא פי דערצא.**
חזיה של שמי ואחיה של ערב: **אסא וציורא.**
זכר אומיציא על דערצא: **ואסאי וציורא.**
נקבה אומיציא על דשמיא. והצין שהוא נס הנעשה (א) שהשמי מקבל ערב כנקבה המקבלת זכר: **לצי אצידין.**
צית שאוכלין ושומין לכבוד עבודת כוכבים ומזוללים זיכול לעבודת כוכבים ומפקמין על עסקיה לידע מה היא צריכה ומתנדבין: **עצדן יחידות.**
וכן גזרו על כך לפי שהוא דת יחידות: **אידימי ליה.**
לההוא גצרא: **ציטופיה הוא דקא אחוי.**
רשעך תראה ותודיע שרשע אתה והוא ינצל ע"י נס: **הוה כפיציא ההוא (יומא) איגרבא.**

דצעו חשודי רומי לשדורי לקיסר על עסקיהן שדרכו ההוא שעמא צדיה דההוא גצרא: **פסקיו.**
אליהו וזרקו ד' מאה פרסי למען לא יסוב [עוד לציתו] כמו (ר"ה דף כה.) שקל קלא פתק ציה: **עליו לשריפא.**
למה נענש כך לפי שהיה הוגה את השם צאומיזימי דורשו צארצענים ושמים אומיות ועושה צו מה שהוא חפץ:
להתלמד

אזל ולא אתא אתיוהו לרבי חנינא בן תרדיון אמרו ליה אמאי קא עסקת באורייתא אמר להו **כאשר צוני ה'** אלהי מיד גזרו עליו לשריפה ועל אשתו להריגה ועל בתו לישב בקובה של זונות עליו לשריפה שהיה הוגה

מעות של פורים.
שהתמים לסעודת פורים, נתחלפו לי.
וחלקמים לעניים וסבור הייתי שארנקי של זדקה הוא ולא נפיעתי מארנקי של זדקה (דקמן יח.).
טרסיים.
אורגים (נזיר נב.).

דגכים יצריה.
נשחט יצרא.
אנשי כנסת הגדולה צקשו רחמים וגמסר צידם והרגוהו כדלמרי' צד' מיתות צסנהדרין (דף סד.).
כלומר ניזיל צההוא צצילא ולא ניזיל אפיתחא דבי זונות שלא ישלוט צנו יצר הרע:
אינעוו זונות מקמייהו.
נכנסו מפניהם לקצבתן: **מנא לך**

הא. דסמכת אנפשך למיתי הכא ולא מיסתפית מילר הרע: **זימה ומסרגמי' עזאם חטאין.**
עזאם הוא תרגום של זימה (א) היא וחסטאין הוא תוספת התרגום מפרש שעזאם זו רעה היא של חטא.
אלמלא דזימה היינו לשון עזאם ותורה נקראת עזא דכתיב (ישעיה כח) הפליא עזא הגדיל תושיה ומשמע תורה תשמור עליך: **מוימה** (א) מן הזונות: **סמורו עליך סורה.**
דסיפיה דקרא צבונה תנצרכה מזימה תשמור עליך מכל דצר רע והרחרו חטא ולאנן הולכין הלוך ודצר צדצרי תורה: **על ה' דברים.**
חמש עלילות הן שואלין עלי: **כמי שאין לו אלוה.**
להגן עליו: **ה"ג מאי ללא (י) ר' חנינא** צן תרדיון גצאי של זדקה הוה: **מעוט של פורים.**
שגציתי מצני העיר לחלק לעניים לסעודת פורים ותנן (צ"מ דף עח:):
אין העני רשאי ליקח מןן רלוועה לסנדלו: **נתחלפו לי צמעוט של זדקה.**
וסבור הייתי שהן של זדקה וחלקמים לעניים שלא לסעודת פורים ואני פרעתי משלי [את] של פורים.
זי"א מעות שלי לסעודת פורים נתחלפו לי צמעוט של זדקה וסבור הייתי שהן של זדקה וחלקמים לעניים ולא חזרתי ליפרע מארנקי של זדקה: **גגצא.**
גגצ אפסטיס היית: **מודא ליסא.**
כשם שאין השני צי דהא אין שמיהן צאדם אחד כך אין צבידת צי והאומר לכס עלי שקרן נמלא צדצריו: **מ"ט קרו לך רצו.**
הרי עלילה שלישית: **טרסיים.**
גרדיים: **קיבורי.**
פקעיות לימשל"ש: **פי דשפיא פי דערצא.**
חזיה של שמי ואחיה של ערב: **אסא וציורא.**
זכר אומיציא על דערצא: **ואסאי וציורא.**
נקבה אומיציא על דשמיא. והצין שהוא נס הנעשה (א) שהשמי מקבל ערב כנקבה המקבלת זכר: **לצי אצידין.**
צית שאוכלין ושומין לכבוד עבודת כוכבים ומזוללים זיכול לעבודת כוכבים ומפקמין על עסקיה לידע מה היא צריכה ומתנדבין: **עצדן יחידות:**
וכן גזרו על כך לפי שהוא דת יחידות: **אידימי ליה.**
לההוא גצרא: **ציטופיה הוא דקא אחוי.**
רשעך תראה ותודיע שרשע אתה והוא ינצל ע"י נס: **הוה כפיציא ההוא (יומא) איגרבא.**

דצעו חשודי רומי לשדורי לקיסר על עסקיהן שדרכו ההוא שעמא צדיה דההוא גצרא: **פסקיו.**
אליהו וזרקו ד' מאה פרסי למען לא יסוב [עוד לציתו] כמו (ר"ה דף כה.) שקל קלא פתק ציה: **עליו לשריפא.**
למה נענש כך לפי שהיה הוגה את השם צאומיזימי דורשו צארצענים ושמים אומיות ועושה צו מה שהוא חפץ:
להתלמד

אזל ולא אתא אתיוהו לרבי חנינא בן תרדיון אמרו ליה אמאי קא עסקת באורייתא אמר להו **כאשר צוני ה'** אלהי מיד גזרו עליו לשריפה ועל אשתו להריגה ועל בתו לישב בקובה של זונות עליו לשריפה שהיה הוגה

מעות של פורים.
שהתמים לסעודת פורים, נתחלפו לי.
וחלקמים לעניים וסבור הייתי שארנקי של זדקה הוא ולא נפיעתי מארנקי של זדקה (דקמן יח.).
טרסיים.
אורגים (נזיר נב.).

דגכים יצריה.
נשחט יצרא.
אנשי כנסת הגדולה צקשו רחמים וגמסר צידם והרגוהו כדלמרי' צד' מיתות צסנהדרין (דף סד.).
כלומר ניזיל צההוא צצילא ולא ניזיל אפיתחא דבי זונות שלא ישלוט צנו יצר הרע:
אינעוו זונות מקמייהו.
נכנסו מפניהם לקצבתן: **מנא לך**

הא. דסמכת אנפשך למיתי הכא ולא מיסתפית מילר הרע: **זימה ומסרגמי' עזאם חטאין.**
עזאם הוא תרגום של זימה (א) היא וחסטאין הוא תוספת התרגום מפרש שעזאם זו רעה היא של חטא.
אלמלא דזימה היינו לשון עזאם ותורה נקראת עזא דכתיב (ישעיה כח) הפליא עזא הגדיל תושיה ומשמע תורה תשמור עליך: **מוימה** (א) מן הזונות: **סמורו עליך סורה.**
דסיפיה דקרא צבונה תנצרכה מזימה תשמור עליך מכל דצר רע והרחרו חטא ולאנן הולכין הלוך ודצר צדצרי תורה: **על ה' דברים.**
חמש עלילות הן שואלין עלי: **כמי שאין לו אלוה.**
להגן עליו: **ה"ג מאי ללא (י) ר' חנינא** צן תרדיון גצאי של זדקה הוה: **מעוט של פורים.**
שגציתי מצני העיר לחלק לעניים לסעודת פורים ותנן (צ"מ דף עח:):
אין העני רשאי ליקח מןן רלוועה לסנדלו: **נתחלפו לי צמעוט של זדקה.**
וסבור הייתי שהן של זדקה וחלקמים לעניים שלא לסעודת פורים ואני פרעתי משלי [את] של פורים.
זי"א מעות שלי לסעודת פורים נתחלפו לי צמעוט של זדקה וסבור הייתי שהן של זדקה וחלקמים לעניים ולא חזרתי ליפרע מארנקי של זדקה: **גגצא.**
גגצ אפסטיס היית: **מודא ליסא.**
כשם שאין השני צי דהא אין שמיהן צאדם אחד כך אין צבידת צי והאומר לכס עלי שקרן נמלא צדצריו: **מ"ט קרו לך רצו.**
הרי עלילה שלישית: **טרסיים.**
גרדיים: **קיבורי.**
פקעיות לימשל"ש: **פי דשפיא פי דערצא.**
חזיה של שמי ואחיה של ערב: **אסא וציורא.**
זכר אומיציא על דערצא: **ואסאי וציורא.**
נקבה אומיציא על דשמיא. והצין שהוא נס הנעשה (א) שהשמי מקבל ערב כנקבה המקבלת זכר: **לצי אצידין.**
צית שאוכלין ושומין לכבוד עבודת כוכבים ומזוללים זיכול לעבודת כוכבים ומפקמין על עסקיה לידע מה היא צריכה ומתנדבין: **עצדן יחידות:**
וכן גזרו על כך לפי שהוא דת יחידות: **אידימי ליה.**
לההוא גצרא: **ציטופיה הוא דקא אחוי.**
רשעך תראה ותודיע שרשע אתה והוא ינצל ע"י נס: **הוה כפיציא ההוא (יומא) איגרבא.**

דצעו חשודי רומי לשדורי לקיסר על עסקיהן שדרכו ההוא שעמא צדיה דההוא גצרא: **פסקיו.**
אליהו וזרקו ד' מאה פרסי למען לא יסוב [עוד לציתו] כמו (ר"ה דף כה.) שקל קלא פתק ציה: **עליו לשריפא.**
למה נענש כך לפי שהיה הוגה את השם צאומיזימי דורשו צארצענים ושמים אומיות ועושה צו מה שהוא חפץ:
להתלמד

אזל ולא אתא אתיוהו לרבי חנינא בן תרדיון אמרו ליה אמאי קא עסקת באורייתא אמר להו **כאשר צוני ה'** אלהי מיד גזרו עליו לשריפה ועל אשתו להריגה ועל בתו לישב בקובה של זונות עליו לשריפה שהיה הוגה

מעות של פורים.
שהתמים לסעודת פורים, נתחלפו לי.
וחלקמים לעניים וסבור הייתי שארנקי של זדקה הוא ולא נפיעתי מארנקי של זדקה (דקמן יח.).
טרסיים.
אורגים (נזיר נב.).

דגכים יצריה.
נשחט יצרא.
אנשי כנסת הגדולה צקשו רחמים וגמסר צידם והרגוהו כדלמרי' צד' מיתות צסנהדרין (דף סד.).
כלומר ניזיל צההוא צצילא ולא ניזיל אפיתחא דבי זונות שלא ישלוט צנו יצר הרע:
אינעוו זונות מקמייהו.
נכנסו מפניהם לקצבתן: **מנא לך**

הא. דסמכת אנפשך למיתי הכא ולא מיסתפית מילר הרע: **זימה ומסרגמי' עזאם חטאין.**
עזאם הוא תרגום של זימה (א) היא וחסטאין הוא תוספת התרגום מפרש שעזאם זו רעה היא של חטא.
אלמלא דזימה היינו לשון עזאם ותורה נקראת עזא דכתיב (ישעיה כח) הפליא עזא הגדיל תושיה ומשמע תורה תשמור עליך: **מוימה** (א) מן הזונות: **סמורו עליך סורה.**
דסיפיה דקרא צבונה תנצרכה מזימה תשמור עליך מכל דצר רע והרחרו חטא ולאנן הולכין הלוך ודצר צדצרי תורה: **על ה' דברים.**
חמש עלילות הן שואלין עלי: **כמי שאין לו אלוה.**
להגן עליו: **ה"ג מאי ללא (י) ר' חנינא** צן תרדיון גצאי של זדקה הוה: **מעוט של פורים.**
שגציתי מצני העיר לחלק לעניים לסעודת פורים ותנן (צ"מ דף עח:):
אין העני רשאי ליקח מןן רלוועה לסנדלו: **נתחלפו לי צמעוט של זדקה.**
וסבור הייתי שהן של זדקה וחלקמים לעניים שלא לסעודת פורים ואני פרעתי משלי [את] של פורים.
זי"א מעות שלי לסעודת פורים נתחלפו לי צמעוט של זדקה וסבור הייתי שהן של זדקה וחלקמים לעניים ולא חזרתי ליפרע מארנקי של זדקה: **גגצא.**
גגצ אפסטיס היית: **מודא ליסא.**
כשם שאין השני צי דהא אין שמיהן צאדם אחד כך אין צבידת צי והאומר לכס עלי שקרן נמלא צדצריו: **מ"ט קרו לך רצו.**
הרי עלילה שלישית: **טרסיים.**
גרדיים: **קיבורי.**
פקעיות לימשל"ש: **פי דשפיא פי דערצא.**
חזיה של שמי ואחיה של ערב: **אסא וציורא.**
זכר אומיציא על דערצא: **ואסאי וציורא.**
נקבה אומיציא על דשמיא. והצין שהוא נס הנעשה (א) שהשמי מקבל ערב כנקבה המקבלת זכר: **לצי אצידין.**
צית שאוכלין ושומין לכבוד עבודת כוכבים ומזוללים זיכול לעבודת כוכבים ומפקמין על עסקיה לידע מה היא צריכה ומתנדבין: **עצדן יחידות:**
וכן גזרו על כך לפי שהוא דת יחידות: **אידימי ליה.**
לההוא גצרא: **ציטופיה הוא דקא אחוי.**
רשעך תראה ותודיע שרשע אתה והוא ינצל ע"י נס: **הוה כפיציא ההוא (יומא) איגרבא.**

דצעו חשודי רומי לשדורי לקיסר על עסקיהן שדרכו ההוא שעמא צדיה דההוא גצרא: **פסקיו.**
אליהו וזרקו ד' מאה פרסי למען לא יסוב [עוד לציתו] כמו (ר"ה דף כה.) שקל קלא פתק ציה: **עליו לשריפא.**
למה נענש כך לפי שהיה הוגה את השם צאומיזימי דורשו צארצענים ושמים אומיות ועושה צו מה שהוא חפץ:
להתלמד

אזל ולא אתא אתיוהו לרבי חנינא בן תרדיון אמרו ליה אמאי קא עסקת באורייתא אמר להו **כאשר צוני ה'** אלהי מיד גזרו עליו לשריפה ועל אשתו להריגה ועל בתו לישב בקובה של זונות עליו לשריפה שהיה הוגה

מעות של פורים.
שהתמים לסעודת פורים, נתחלפו לי.
וחלקמים לעניים וסבור הייתי שארנקי של זדקה הוא ולא נפיעתי מארנקי של זדקה (דקמן יח.).
טרסיים.
אורגים (נזיר נב.).

דגכים יצריה.
נשחט יצרא.
אנשי כנסת הגדולה צקשו רחמים וגמסר צידם והרגוהו כדלמרי' צד' מיתות צסנהדרין (דף סד.).
כלומר ניזיל צההוא צצילא ולא ניזיל אפיתחא דבי זונות שלא ישלוט צנו יצר הרע:
אינעוו זונות מקמייהו.
נכנסו מפניהם לקצבתן: **מנא לך**

הא. דסמכת אנפשך למיתי הכא ולא מיסתפית מילר הרע: **זימה ומסרגמי' עזאם חטאין.**
עזאם הוא תרגום של זימה (א) היא וחסטאין הוא תוספת התרגום מפרש שעזאם זו רעה היא של חטא.
אלמלא דזימה היינו לשון עזאם ותורה נקראת עזא דכתיב (ישעיה כח) הפליא עזא הגדיל תושיה ומשמע תורה תשמור עליך: **מוימה** (א) מן הזונות: **סמורו עליך סורה.**
דסיפיה דקרא צבונה תנצרכה מזימה תשמור עליך מכל דצר רע והרחרו חטא ולאנן הולכין הלוך ודצר צדצרי תורה: **על ה' דברים.**
חמש עלילות הן שואלין עלי: **כמי שאין לו אלוה.**
להגן עליו: **ה"ג מאי ללא (י) ר' חנינא** צן תרדיון גצאי של זדקה הוה: **מעוט של פורים.**
שגציתי מצני העיר לחלק לעניים לסעודת פורים ותנן (צ"מ דף עח:):
אין העני רשאי ליקח מןן רלוועה לסנדלו: **נתחלפו לי צמעוט של זדקה.**
וסבור הייתי שהן של זדקה וחלקמים לעניים שלא לסעודת פורים ואני פרעתי משלי [את] של פורים.
זי"א מעות שלי לסעודת פורים נתחלפו לי צמעוט של זדקה וסבור הייתי שהן של זדקה וחלקמים לעניים ולא חזרתי ליפרע מארנקי של זדקה: **גגצא.**
גגצ אפסטיס היית: **מודא ליסא.**
כשם שאין השני צי דהא אין שמיהן צאדם אחד כך אין צבידת צי והאומר לכס עלי שקרן נמלא צדצריו: **מ"ט קרו לך רצו.**
הרי עלילה שלישית: **טרסיים.**
גרדיים: **קיבורי.**
פקעיות לימשל"ש: **פי דשפיא פי דערצא.**
חזיה של שמי ואחיה של ערב: **אסא וציורא.**
זכר אומיציא על דערצא: **ואסאי וציורא.**
נקבה אומיציא על דשמיא. והצין שהוא נס הנעשה (א) שהשמי מקבל ערב כנקבה המקבלת זכר: **לצי אצידין.**
צית שאוכלין ושומין לכבוד עבודת כוכבים ומזוללים זיכול לעבודת כוכבים ומפקמין על עסקיה לידע מה היא צריכה ומתנדבין: **עצדן יחידות:**
וכן גזרו על כך לפי שהוא דת יחידות: **אידימי ליה.**
לההוא גצרא: **ציטופיה הוא דקא אחוי.**
רשעך תראה ותודיע שרשע אתה והוא ינצל ע"י נס: **הוה כפיציא ההוא (יומא) איגרבא.**

דצעו חשודי רומי לשדורי לקיסר על עסקיהן שדרכו ההוא שעמא צדיה דההוא גצרא: **פסקיו.**
אליהו וזרקו ד' מאה פרסי למען לא יסוב [עוד לציתו] כמו (ר"ה דף כה.) שקל קלא פתק ציה: **עליו לשריפא.**
למה נענש כך לפי שהיה הוגה את השם צאומיזימי דורשו צארצענים ושמים אומיות ועושה צו מה שהוא חפץ:
להתלמד

אזל ולא אתא אתיוהו לרבי חנינא בן תרדיון אמרו ליה אמאי קא עסקת באורייתא אמר להו **כאשר צוני ה'** אלהי מיד גזרו עליו לשריפה ועל אשתו להריגה ועל בתו לישב בקובה של זונות עליו לשריפה שהיה הוגה

מעות של פורים.
שהתמים לסעודת פורים, נתחלפו לי.
וחלקמים לעניים וסבור הייתי שארנקי של זדקה הוא ולא נפיעתי מארנקי של זדקה (דקמן יח.).
טרסיים.
אורגים (נזיר נב.).

דגכים יצריה.
נשחט יצרא.
אנשי כנסת הגדולה צקשו רחמים וגמסר צידם והרגוהו כדלמרי' צד' מיתות צסנהדרין (דף סד.).
כלומר ניזיל צההוא צצילא ולא ניזיל אפיתחא דבי זונות שלא ישלוט צנו יצר הרע:
אינעוו זונות מקמייהו.
נכנסו מפניהם

